

Nr 440.

Av herr **Norling m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förbättring av ersättningarna inom den frivilliga arbetslöshetsförsäkringen m.m.

I den föreliggande propositionen understryker departementschefen nödvändigheten av att den daghjälp, som lämnas vid arbetslöshet av de erkända arbetslöshetskassorna, är onormalt låg samt att betydande insatser erfordras för att på ett tillfredsställande sätt lösa frågan om höjd dagersättning vid iråkad arbetslöshet. "Det synes ofrånkomligt, att åtminstone för den närmaste framtiden definitiv ställning tages till vissa principfrågor beträffande försäkringsersättningarna och försäkringens finansiering", framhåller departementschefen.

Vår principiella inställning till problemet om hur samhället bör lösa frågan om de oförvällat arbetslösa försörjning har vi framfört i motion nr 44 i Första kammaren. Då i motiveringen till denna motion även berörts det av "1951 års utredning om arbetslöshetsförsäkring" framlagda förslaget, som behandlas i föreliggande proposition, får vi hänvisa till motionen i fråga.

Beträffande frågan om särskilda arbetsgivarbidrag delar departementschefen utredningens mening, att sådana ej skall uttagas, utan skall de försäkrade själva samt staten svara för finansieringen av försäkringen. Vi hyser en motsatt uppfattning. Enligt vår mening bör försäkringstagarna helt befrias från avgifter och arbetsgivare och staten svara för kostnaderna av arbetslöshetskassornas verksamhet. I enlighet härmed bör bestämmelsen om försäkringsavgifter från de försäkrade slopas och i dess ställe införas en förordning om försäkringsbidrag från arbetsgivare.

En annan fråga, som för de försäkrade arbetstagarna har en stor betydelse vid arbetslöshet, är frågan om karenstid.

Vid iråkad arbetslöshet får den försäkrade under de sex första dagarna ingen daghjälp från kassan, utan först från den sjunde dagen som arbetslös erhåller han daghjälp. Den verkliga daghjälpen för hela arbetslöshetstiden blir således ej den i propositionen beräknade genomsnittliga daghjälpen, 12 kronor om dagen, utan för sammanlagd arbetslöshet av 12 dagar erhåller den arbetslöse endast 6 kronor om dagen och vid en arbetslöshetsperiod om 18 arbetslöshetsdagar 8 kronor per dag o.s.v. Ett slopande av karenstiden är därför ett krav på rättvisa, som är motiverat och som skulle tillförsäkra de arbetslösa den berättigade daghjälpen för hela arbetslöshetsperioden.

I anslutning till vad ovan framhållits hemställer vi,

att riksdagen med bifall till proposition nr 166 måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till nästa års riksdag till sådan förändring av lagen om arbetslöshetsförsäkring, att de försäkringsavgifter, som erlägges av de försäkrade, slopas och att arbetsgivarbidrag införes i deras ställe samt att förordningen om karenstid slopas och att daghjälp utgår från och med den dag arbetslöshet inträder.

Stockholm den 9 april 1953.

Anton Norling.

G. Öhman.

Ola Persson.